

ez a bizalmatlanság és egyenetlenség még fokozódott.

Tegnap azonban ez a harag és egyenetlenség elemi erővel tört ki a függetlenségi párt soraiban. Ők komolyan készültek az esküdtjavaslat ellen való támadásra és azt mondják, hogy erre a küzdelemre nemcsak Apponyi deklarációjával, de a párt-értekezlet egyhangú határozatával kötelezve voltak. A harc hirtelen és meglepetésszerű lefuvását és a vita bezárását a párt súlyos erkölcsi kudarcának vallják és ebből egyáltalán nem csinálnak titkot. A párt haragja nemcsak Andrassy, de Károlyi Mihály ellen is fordul és a helyzet ma az, hogy a függetlenségi párt, mely az eddigi kudarcok feletti kétségbeesésében elcsapta régi vezéreit, el fogja csapni az újakat is.

Ime ezek a szemmel látható következményei a „titokban tartott taktikának“, a váratlan meglepetéseknek. Az ellenzéknek újabb, nyilvánvaló kudarc és forrongás, elégedetlenség, egyenetlenség, nyílt zendülésre való kilátás az ellenzék soraiban. A kormányt és a többséget pedig természetesen nem zavarja az ellenzéknek ez az újabb, önmagával szemben való meghasonlása. Ott csak szánsálmát érznek ezen a „meglepetésszerű taktikán“.

Merénylet Huerta ellen. Londonból jelentik: A Francisco Chronicle szerint Huerta elnök ellen merényletet követtek el. Több lövést tett rá a merénylő, de nem találta el. Az elnök kocsija azután elgázolta a támadót.

A munkásbiztosító-választások ellen.

— A szociáldemokrata pártszervezet főlebbevezése. —

(Saját tudósítónktól.) A szegedi szociáldemokrata pártszervezet titkársága főlebbevezést adott be a munkásbiztosító választások ellen. Az Állami Hivatalhoz beadott főlebbevezés 27 pontba foglalja a szocialisták kifogásait, főbb részleteiben a következő:

Nagytekintetű Állami Hivatal!

Az 1913. évi október hó 19-én Szegeden végbemenő közgyűlési kiküldött-választás ellen ezennel tisztelettel *felebbevezéssel élünk* és kérjük a Nagytekintetű Állami Hivatalt, méltóztatásuk panaszunkat megvizsgálni, tanácsukat kihallgatni, a pénztár ellen vizsgálatot tartani és az egész választást megsemmisíteni s az Állami Hivatal kiküldött tisztviselőjének vezetése mellett új választást elrendelni; a netalán felmerülő vitás kérdéseket rendezetileg tisztázni. Az egész választási aktus szabálytalanságát a következő tényköriülmények igazolják:

A választási igazolványt kikérő meghatalmazottaknak egyáltalán nem, a meghatalmazóknak pedig csak részben küldte ki a pénztár a szavazási igazolványokat, ami által több százán estek a szavazástól.

A szavazási igazolványokat a pénztár nem az illető alkalmazottaknak, hanem a munkáltatóknak, vagy a gyári irodáknak küldte ki, azzal a meghagyással ugyan, hogy osszák ki az alkalmazottai között, de ezt a gyárak legnagyobb része nem osztotta ki. Sok gyár munkásai csak szombaton este, még több pedig csak vasárnap reggel kapta azt a kézhez. Megfenyegették a gyárak az alkalmazottait, hogyha (vasárnap) 19-én meg nem jelennek a gyárban és fel nem engedik magukat hajtani, akkor el lesznek bocsátva, minél fogva kénytelen volt a munkásság tűrni, hogy a gyárak vezetőségei visszatartsák az igazolványokat és nekik azt csak a szavazás megkezdése előtt néhány órával, illetve a szavazási teremben adják ki.

vazás megkezdése előtt néhány órával, illetve a szavazási teremben adják ki.

A közuti vasut igazgatósága körülbelül 300 alkalmazottjának pedig csak akkor adta ki az igazolványt, amikor az illető már a szavazás előtt volt. A szavazási terem kijáratánál, mert ott mentek be a közuti vasut alkalmazottai az urnához, állottak Keck ellenőr és Kovács pályafelügyelő, akiknél az alkalmazott a jelentkezés után megkapta igazolványát és egy szavazólapot. Az urna elé érve, itt Lehoczky ellenőr vette át az alkalmazottaktól a szavazólapot és ő dobta be az urnába. Mindezeket közvetlen az urna mellett állva ellenőrizte még Rosenfeld Richárd közuti vasuti mérnök is.

Papp Ferenc tűzoltó főparancsnok általánosan benn tartózkodott a szavazási helyiségben, amíg a felügyelete alatt levő alkalmazottak szavaztak. Leültette őket a szavazási helyiségben, megnézte mindenkinél a szavazólapot és akinél nem azt találta, ami neki tetszett, attól elvette, kicserélte és személyes szuljánál és ellenőrzésénél fogva kényszerítette az alkalmazottakat, hogy hogyan szavazzanak.

Az ipari csoportnál a zárórát olyan időre tüzték ki, hogy annak lejártá pontosan összeessen azzal az idővel, amikor a borbélyok és egyéb más délig dolgozó alkalmazottak szavaztak volna, minél fogva rendkívül sok, több százra menő alkalmazott el lett ütve a szavazás lehetőségétől. A záróra kitűzése nem lett kihirdetve.

A pénztár rendkívül sok tanoncok szavazási igazolványt adott, így például csak a szegedi cipőtermelő szövetkezettől egyszerre 23 tanoncot szavaztatott le Vékes iparkamaraai jegyző, Csik András, Huszár Imre és Nagy Géza.

A szegedi keramitgyárban és a Tápé község (Szeged-belhatár) mellett levő kotrótelep munkásai között ki sem osztották az igazolványokat, hanem egyenkint behívták az irodába az alkalmazottakat és ott elébe tették a borítékot, hogy írja alá és az irodából küldték el csomagban a szavazólapokat.

Szegény embereknél, hej, lassan megy a vagyongyűjtés.

De az évek, azok gyorsan tünedeznek. Nincs, aki az idő szárnyalását meglassítsa, nincs aki rohanásában megakadályozza. És suhogó szárnyalása amely arcot meglegyint, arra a hervadás árnya borul, s gyors rohanása a merre vezet, ott le van gázolva az ifjuság virága. Kiméletlenül tipor el mindent, amit az utjában ér: a virág elhullatja szirmait, a szikla elporlad, a tenger kiszárad, a föld kihül és porszemekké hull szerte a végtelen nagy mindenségben.

És mult az idő...

A mi szerelmes párunkat is megsuhintotta hervadó szárnycsapásával... A szép fiatal asszony arcáról lesöpörte az ifjuság üde himporát, megtörte szemének villogó fényét; a férfi homlokát végig karmolta érthetetlen vonásokkal s teleszórta fejét fehér hópehelyekkel.

Öregedtek.

Nem viharzott többé ereikben a vér lángoló lobogással, az izgalmak heve lassacskán lehült, a fiatalság tündére már csak messziről integetett feléjük...

De ha szíviükből el is röpöpentek az ifjuság ábrándjai, egy vágy még egyre ott virágzott: a nászut Olaszországba.

A mézes napok rég lezajlottak már, csak az emlékezet egy-egy révedező sugara lopta vissza lelkükbe a násznapok letűnt fé-

nyét, de a nászut még mindig ott kísértett édes csábitással. Az a bájos kis idyll még mindig fogva tartotta őket feledhetetlen varázsával.

Estéknél összeültek a kis asztalhoz, mely meg volt rakva olasz uti-könyvekkel (huszonhárom év óta) és az ernyős lámpa fényénél tanulmányozgattak, tervezgettek...

Vagy pedig odaültek a zongorához és valamely dallamos olasz barcarole mellett szöttek tovább az ábrándok fonálát, melyet még ifju korukban kezdtek meg.

Aztán számlálgatták a pénzt, az utiköltséget, amely a kis perselyben olyan lassan-lassan gyűlt össze...

Huszonöt év kellett hozzá, hogy előteremtsék azt az összeget, mellyel szívük leg-hőbb vágyát megvalósíthatják.

Mézes hetek helyett ezüst-lakodalom...

Mikor az összeg teljesen egybegyűlt, remegő kézzel számlálgatták újra meg újra, aztán mélyen megindulva borultak egymásra és sirtak... sirtak...

Gyermekek izgatottság vett rajtuk erőt az utazás gondolatára... a jegybenjárás édes boldogsága mintha újból visszaköltöz-nék szíveikbe... és lázas nyugtalansággal fogtak a — csomagoláshoz.

Ezüst lakodalmuk nászutjára készültek.

Mert nem lett volna erő és hatalom, mely

őket ettől visszatartani képes. Látni akarták annak a bájos idyllnek a színhelyét... Sorrentót narancserdeivel... a „Quisisana“-villát... a kéklő, mosolygó tengert... Capri szigetét csodás barlangjával...

Ah, igen, mindez vissza fogja varázsolni az ő letűnt ifjuságukat is, a lezajlott szép napokat, az elröppent álmokat...

Ragyogó tavaszi nap volt, mikor utnak indultak a szép Itália felé, melyről huszonöt év óta ábrándoztak.

Istenem, milyen boldogok voltak!

Az asszony arcán mintha újból kinyíltak volna a lehullott rózsák s a férfi homlokáról mintha egy jótékony tündérekéz letörülte volna azokat az érthetetlen vonásokat.

Milyen izgatottak voltak az egész uton! Minden állomást ismertek, minden városról tudtak valamit. Hogyne, hiszen huszonöt év óta járták már ezt az utat!

Velence volt az első állomás!...

Gondolába ültek... de ez a sötét, komor jármű komoly gondolatokra hangolta őket... Azután meg a ködös levegő... azok a régi, kopott épületek, a rozoga ablakok, piszkos ajtók, pusztuló háztetők, mintha kiábrándították volna őket egy kisé.

A Márk-tér sem tette meg a kívánt hatást. Esős idő volt. Minden csupa locs-pocs... hol van az a csodás kék ég? hol van az

Butorokat

legjobban és legolcsóbban
:: az újonnan megnyílt ::

BERNOVICS GYULA

butor és szőnyegházában
szerezhetők be.

Kárász-u.7.

és mindennemű lakásberendezési cikkeket

SZEGED.